Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

LV
L sērija

2024/2955

29.11.2024.

PADOMES LĒMUMS (ES) 2024/2955

(2024. gada 21. novembris)

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Stabilizācijas un asociācijas padomē, kura izveidota ar Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses, attiecībā uz lēmumu par grozījumu minētā nolīguma 2. protokolā attiecībā uz Reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciālo izcelsmes noteikumu un pārejas noteikumu par izcelsmi paralēlu piemērošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 4. punkta pirmo daļu saistībā ar tā 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses ("nolīgums"), Savienība noslēdza ar Padomes un Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/998 ([1]), un tas stājās spēkā 2015. gada 1. jūnijā.

(2) Ievērojot nolīguma 117. pantu, Stabilizācijas un asociācijas padome, kas izveidota saskaņā ar nolīguma 115. pantu ("Stabilizācijas un asociācijas padome"), var pieņemt lēmumus nolīguma darbības jomā. Ievērojot nolīguma 2. protokola 4. pantu, Stabilizācijas un asociācijas padome var nolemt grozīt minētā protokola noteikumus.

(3) Stabilizācijas un asociācijas padomei nākamajā sanāksmē ir jāpieņem lēmums par grozījumu nolīguma 2. protokolā.

(4) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Stabilizācijas un asociācijas padomē, jo Stabilizācijas un asociācijas padomes lēmumam būs juridiskas sekas.

(5) Savienība ar Padomes Lēmumu 2013/94/ES ([2]) noslēdza Reģionālo konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ("konvencija"), un attiecībā uz Savienību tā stājās spēkā 2012. gada 1. maijā. Ar Lēmumu (ES) 2019/2198 ([3]) Padome atbalstīja konvencijas grozījumu, ar ko paredz jaunu modernizētu un elastīgāku izcelsmes noteikumu kopumu ("konvencijas grozījums"). Konvencijas grozījums stāsies spēkā 2025. gada 1. janvārī.

(6) Tehniskajā sanāksmē, kas notika 2020. gada 5. februārī Briselē, lielākā daļa konvencijas Līgumslēdzēju pušu vienojās pārejas periodā divpusēji īstenot alternatīvu izcelsmes noteikumu kopumu, pamatojoties uz konvencijas grozījumu ("pārejas noteikumi"). Pārejas noteikumus piemēro paralēli konvencijas noteikumiem, kamēr nav stājies spēkā konvencijas grozījums.

([1]) Padomes un Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/998 (2015. gada 21. aprīlis) par to, lai noslēgtu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses (OV L 164, 30.6.2015., 548. lpp.).

([2]) Padomes Lēmums 2013/94/ES (2012. gada 26. marts) par to, lai noslēgtu Reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (OV L 54, 26.2.2013., 3. lpp.).

([3]) Padomes Lēmums (ES) 2019/2198 (2019. gada 25. novembris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Apvienotajā komitejā, kura izveidota ar Reģionālo konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem, attiecībā uz konvencijas grozījumiem (OV L 339, 30.12.2019., 1. lpp.).

(7) Pārejas noteikumu piemērošana nodrošina tirdzniecības plūsmu un muitas prakses pielāgošanu, kamēr nav stājies spēkā konvencijas grozījums.

(8) Kopš 2021. gada 1. septembra ir stājušies spēkā vairāki divpusēji protokoli par izcelsmes noteikumiem starp vairākām konvencijas Līgumslēdzējām pusēm ([4]), padarot pārejas noteikumus piemērojamus. Attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu ar ES un Bosnijas un Hercegovinas Stabilizācijas un asociācijas padomes Lēmumu Nr. 1/2023 ([5]) nolīguma 2. protokols tika aizstāts ar jaunu 2. protokolu. Pārejas noteikumi ir izklāstīti minētā jaunā 2. protokola A papildinājumā.

(9) Pārejas noteikumu mērķis ir nodrošināt mazāk stingrus noteikumus, lai atvieglotu preferenciālas izcelsmes statusa noteikšanu precēm. Tā kā kopumā pārejas noteikumi ir mazāk stingri nekā konvencijas noteikumi, tad arī preces, kuras atbilst konvencijā izklāstītajiem izcelsmes noteikumiem, varētu atzīt par noteiktas izcelsmes precēm saskaņā ar pārejas noteikumiem, izņemot dažus lauksaimniecības produktus, kas klasificēti preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas 2., 4.–15., 16. (izņemot apstrādātus zivsaimniecības produktus) un 17.–24. nodaļā. Pārejas noteikumi ir piemērojami paralēli konvencijā izklāstītajiem izcelsmes noteikumiem, tādējādi izveidojot divas atšķirīgas izcelsmes kumulācijas zonas. Šajā sakarā var gadīties, ka uz precēm vienlaikus attiecas abi izcelsmes noteikumu kopumi. Saskaņā ar nolīguma 2. protokola A papildinājuma 21. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto paralēlas piemērošanas principu ("paralēla piemērošana"), preces, kas ir ieguvušas noteiktas izcelsmes statusu saskaņā ar vienu izcelsmes noteikumu kopumu, var uzskatīt par noteiktas izcelsmes precēm arī saskaņā ar otru izcelsmes noteikumu kopumu. Lai atvieglotu konvencijas un pārejas noteikumu paralēlu piemērošanu, būtu jāgroza nolīguma 2. protokola A papildinājuma 8. pants.

(10) Tāpēc Savienības nostājas Stabilizācijas un asociācijas padomē pamatā vajadzētu būt pievienotajam lēmuma projektam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostājas, kas Savienības vārdā jāieņem Stabilizācijas un asociācijas padomes, kura izveidota ar Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses ("nolīgums"), nākamajā sanāksmē attiecībā uz lēmumu par grozījumu nolīguma 2. protokolā attiecībā uz Reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciālo izcelsmes noteikumu, no vienas puses, un nolīguma 2. protokola A papildinājumā ietverto pārejas noteikumu par izcelsmi, no otras puses, paralēlu piemērošanu pamatā ir šim lēmumam pievienotais Stabilizācijas un asociācijas padomes lēmuma projekts.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā un zaudē spēku 2025. gada 31. decembrī.

Briselē, 2024. gada 21. novembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

SZIJJÁRTÓ P.

([4]) Eiropas Savienība, Islande, Šveices Konfederācija (tostarp Lihtenšteina), Norvēģijas Karaliste, Fēru salas, Izraēla, Jordānijas Hāšimītu Karaliste, Palestīna (šis nosaukums nav uzskatāms par Palestīnas valsts atzīšanu, un tas neskar dalībvalstu individuālo nostāju šajā jautājumā), Albānijas Republika, Bosnija un Hercegovina, Kosova (šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DP Rezolūcijai 1244/1999 un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovas neatkarības deklarāciju), Ziemeļmaķedonijas Republika, Serbijas Republika, Melnkalne, Gruzija, Moldovas Republika un Ukraina.

([5]) ES un Bosnijas un Hercegovinas Stabilizācijas un asociācijas padomes Lēmums Nr. 1/2023 (2023. gada 11. decembris), ar ko groza Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses, aizstājot tā 2. protokolu par jēdziena "noteiktas izcelsmes izstrādājumi" definīciju un administratīvās sadarbības metodēm [2024/245] (OV L, 2024/245, 18.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/245/oj).